

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201095
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514201095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. , so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti žalovanej Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, prechodne Y. XX, XXX XX N. Y., občianka SR za účasti vedľajšieho účastníka Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob v konaní o 974,48 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p rávo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a**.

III. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 118,98 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 26.02.2014 žiadal aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny vo výške 974,48 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 26.07.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 20.12.2007 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver 1 659,70 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokmi v 24 mesačných splátkach vo výške 121,32 eur.

V súlade s ustanovením zmluvy poskytol žalobca žalovanej dňa 23.06.2009 revolving vo výške 1 455,84 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach vo

.výške 121,32 eur a ďalší revolving dňa 28.12.2010 v rovnakej výške, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach po 121,32 eur.

Žalovaná splátky riadne nesplácala, dostala sa do omeškania už s úhradou 5. splátky do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Obč. zák. t.j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 6 274,72 eur,

a preto žalobca uplatnil právo veriteľa t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná mala dňa 26.07.2012 neuhradené splátky vo výške 1 004,48 eur, túto sumu neuhradila ani čiastočne.

Podaním doručeným súdu dňa 26.06.2014 do konania na podporu žalovanej vstúpilo ako vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe, ktoré bolo doručené právnej zástupkyňi žalobcu dňa 24.09.2014, vzniesol námietku premlčania, tvrdiac, že žalobca mohol svoje právo uplatniť po prvý krát dňa 17.12.2009, keďže k 16.12.2009 bola stanovená konečná splatnosť úveru.

Pojednávania sa nezúčastnil žalobca jeho právny zástupca, vedľajší účastník a jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili, nežiadali pojednávanie odročit', preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Žalovaná na pojednávaní žiadala žalobu zamietnuť, potvrdila, že so žalobcom uzatvorila úverovú zmluvu, na základe ktorej jej boli poskytnuté dva úvery prvý v sume 1 455,84 eur, druhý v sume 1 191 eur, oba úvery splatila po 121,32 eur. Tretí úver v sume 1179,28 eur jej bol pripísaný na účet dňa 26.12.2010 bez toho aby oň požiadala, keďže oň nemala záujem dňa 10.1.2011 ho jednorazovým príkazom vrátila žalobcovi späť. K tvrdeniu žalobcu, že zmluvu mala vypovedať uviedla, že zo strany zamestnanca žalobcu bola poučená v tom zmysle, že ak o ďalší úver nemá záujem má ho vrátiť v plnej výške a vec bude vybavená.

Ďalej poukázala na neprimerane vysoké úroky v sadzbe 82,61 % ročne ako aj na skutočnosť, že z celkovej poskytnutej sumy 4 018,26 eur splatila sumu 6 304,72 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to výpisom z obchodného registra žalobcu, oznámením o zosplatnení z 01.07.2012, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.12.2007, Zmluvným dojednaním Zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, históriou platieb - kartou klienta na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 20.12.2007 uzatvorili úverovú zmluvu (č.l.3 spisu) na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 50 000,- Sk (1 659,70 eur). Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala splatiť úver 24 mesačnými splátkami, splatnými k 16. dňu v kalendárnom mesiaci po 3 655,- Sk (121,32 eur), so zmluvnou odmenou 37 720,- Sk, nominálnom hodnotou úveru 87 720,- Sk, RPMN

.z úveru 82,61 %, predpokladanou RPMN 63,37 %. Úroková sadzba v tejto zmluve nie je uvedená.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere a je rozdelené vertikálne na niekoľko častí, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o dlžníkovi - spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, posledná tretina obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom v ktorom je odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohoda o poskytnutí služby. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka 1, 2, miesto a dátum podpisu.

Zmluvné dojednania sú písané drobným písmom a nie sú podpísané žalovanou.

Z karty klienta - platobnej histórie (čl. 7. spisu) vyplýva, že žalovanej po vyčerpaní prvého úveru poskytnutého na základe zmluvy z 20.12.2007 automaticky bol poskytnutý úver dňa 23.06.2009 v sume

1 179,28 a po jeho splatení dňa 28.12.2010 ďalší úver v sume 1 179,28 eur. Z karty klienta predloženej žalobcom vyplýva, že žalovaná splátky č. 37 až 47 splatila naraz dňa 11.1.2011, splátky pod por. č. 47 až 52 sú splatené, avšak sú rozpísané na sumu 87,40 eur a 33,92 eur, pričom posledná splatená splátka je dňa 6.6.2013 v sume 30 eur. Z uvedenej karty klienta taktiež vyplýva, že žalovanej bola vyplatená suma 4 018,26 eur z ktorej splatila 6 304,72 eur.

Z výpisu z účtu žalovanej (čl. 32 spisu) vyplýva, že dňa 29.12.2010 jej od žalobcu bola pripísaná suma 1 179,28 eur, ktorú dňa 10.1.2011 (čl. 33 spisu) v rovnakej výške poukázala žalobcovi späť.

Podľa tvrdenia žalobcu (čl. 52 spisu) žalovanej bol poskytnutý v poradí druhý revolving v sume 1179 eur, ktorý sa zaviazala splatiť 18 mesačnými splátkami s dohodnutou odplatom v sume 1 179 eur. Žalobou uplatnený nárok predstavuje sumu 974,48 eur, pričom ide o súčet neuhradených splátok, a to časť splátky č. 52 vo výške 3,92 eur, celých splátok č. 53 až 60 (á 121,32 eur). Predmetom konania nie je zaplatenie žiadnych iných poplatkov či nárokov, ako sú jednotlivé splátky, každou splátkou sa uhrádza časť istiny (časť vo výške 66,97 eur) a časť úroku (54,35 eur).

Podľa internetových zistení na stránke Národnej banky Slovenska / čl. 57a spisu / sa výška úrokových sadziieb v decembri 2007 (v čase uzatvorenia zmluvy) pohybovala v rozpätí od 11,86 % do 10,79 % pri úveroch pre domácnosť s dobou splácania od 1 do 5 rokov.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), c) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy (k 20.12.2007) na účely tohto zákona sa rozumie

.a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2, zák. č. 258/2001 Z.z. citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä:

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšlých výnos, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahu,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm.c/ ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

.Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Právne posúdenie veci

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o revolvingovom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaná v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované

.zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V danom prípade žalovaná po tom, čo jej bol automaticky poskytnutý v poradí druhý revolving ho v celej výške jednorazovo vrátila žalobcovi späť. Žalobca túto skutočnosť nepoprel, platbu nezaúčtoval jednorazovo ale rozúčtoval si ju na jednotlivé splátky.

Žalobca tvrdí, že žalovaná mala zmluvu v zmysle ustanovení Zmluvných dojednaní písomne vypovedať.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že Zmluvné dojednania na ktoré žalobca odkazuje sa nestali súčasťou úverovej zmluvy, keďže neboli zo strany žalovanej verifikované.

Žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do zmluvných dojednaní. Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od

sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013).

Súd opakovane zdôrazňuje, že takýto postup žalobcu sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovanej Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

Podľa názoru súdu ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma súd hodnotí ako nepochopiteľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

.Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa nestali súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere ani zmluvné dojednania a preto súd nemôže na tieto dojednania prihliadať.

Vzhľadom na uvedené sa súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaná mala v zmysle Zmluvných dojednaní zmluvu písomne vypovedať keď nemala záujem o ďalší revolving. Podľa názoru súdu, keď žalovaná do 10 pracovných dní vrátila žalobcovi celú „automatický“ poskytnutú sumu túto skutočnosť mal bez ďalšieho akceptovať, a to už aj s ohľadom na tvrdenie žalovanej o tom, že o ukončení zmluvy takýmto spôsobom bola zo strany zamestnanca resp. sprostredkovateľa žalobcu pri uzatvorení zmluvy informovaná.

Z vyjadrenie žalobcu vyplýva, že žalovanú sumu tvoria neuhradené splátky, pričom jedná splátka vo výške 121,32 eur pozostáva z istiny v sume 66,97 eur a z úroku v sume 54,35 eur.

Zmluva z 20.12.2007 neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, matematickým prepočtom súd ustálil, že pri takomto rozložení splátky ako uvádza žalobca (66,97 eur istina, 54,35 eur úrok) je úroková sadzba 81,16 %.

Súd má za to, že žalobcom poskytnutá ročná úroková sadzba 81,16 % je jednoznačný úžernícky úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, keďže v čase uzatvorenia zmluvy bolo rozpätie úrokovej sadzby od 10,79 % do 11,86 %.

Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov).

Ústavný súd SR v náleze z 28.2.1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95 ktorým rozhodol o nesúlade ustanovenia § 13 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb. s ustanovením § 658 ods. 1 Obč. zák. okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Obč. zák. teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Uvedený nález je plne aplikovateľný aj v prípade, ak je predmetom posudzovania výška zmluvne dohodnutých úrokov z úveru. Ústavným súdom vyslovený názor korešponduje s tézou, že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenia (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov) napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi.

Občiansky zákonník, Obchodný zákonník (ani iný predpis) neobsahuje ustanovenie o tom, do akej konkrétnej výšky možno dojednať zmluvné úroky predstavujúce odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov.

Dobré mravy sú pojmom, ktorý predstavuje nepísané právo (len dopĺňajú písané normy), ktorého hlavné zložky predstavujú všeobecné právne zásady a všeobecne uznávané normy morálky. V zmysle uvedeného sa aj na výšku odplaty za poskytovanie finančných

prostriedkov je potrebné pozerieť (bez ohľadu na platnosť a nie len z hľadiska platnosti jej dojednania v zmysle neskôr účinného zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák. v platnom znení, v zmysle ktorého ustanovenia platí, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch), aj z hľadiska toho, či takto dojednaná odplata v podobe úrokov z úveru neodporuje všeobecnej predstave primeranosti za zachovania základných zásad, na ktorých je občianske právo postavené, t.j. i na zachovaní zásady primeranosti.

Neprimerane vysoký úrok je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba predovšetkým porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe obchodných bánk na Slovensku v rozhodnom období.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Obč. zák. je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mini „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Úrok 8 násobne vyšší podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3 Co 67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Obč. zák.) s odkazom na rozsudok súdneho dovar C 484/08-Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios.

Súd má za to, že žalobcom požadovaná úroková sadzba 81,16 % ročne by neobstala ani pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zákonníka, ale ani s ustanovením § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa

ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru a ktoré nadobudlo účinnosť až 1.7.2008.

Na zdôraznenie neprimeranosti žalobcom požadovanej výšky úrokovej sadzby súd poukazuje na kartu klienta - platobnú históriu podľa ktorej žalobca vyplatil žalovanej sumu 4 018,26 eur, žalovaná splatila sumu 6 304,72 eur a žalovaný od nej ešte požaduje sumu 974,48 eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná hneď ako jej bola „automatický“ žalobcom poskytnutá suma 1179 eur, túto naraz žalobcovi vrátila ako aj vzhľadom na výšku požadovanej úrokovej sadzby 81,16 % súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V závere súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

K námietke premlčania vnesenej vedľajším účastníkom súd dodáva, že žalovaná suma bola žalobkyni vyplatená ako v poradí druhý revolving dňa 28.10.2010 a teda žalobca si túto sumu nemohol prvýkrát uplatniť už 17.12.2009 ako udáva vedľajší účastník.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa zásady úspechu tak, že priznal úspešnému účastníkovi - žalovanej, právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka žalobcu.

Žalovaná si však právo na náhradu trov konania neuplatnila a z obsahu spisu nevyplýva aby jej nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Trovy konania patria aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na podporu žalovanej. Podľa právneho názoru Krajského súdu v Prešove, ktorý vyslovil v množstve iných obdobných vecí, trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú účelne.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si podaním doručeným súdu dňa 16.09.2014 uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 118,98eur.

Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 974,48 eur, podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 51,45 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v takejto výške patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie zo dňa 16.09.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/),

Celkovo patrí žalobcovi odmena jeho právneho zástupcu v sume 102,90 eur.

.K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 2 úkony vykonaný v roku 2014 á 8,04 eur. Celkovo patrí vedľajšiemu účastníkovi paušálna náhrada jeho právneho zástupcu vo výške 16,08 eur.

V dôsledku toho na trovách právneho zastúpenia patrí vedľajšiemu účastníkovi suma 118,98 eur.

Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 118,98 eur je žalobca povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokátom AK so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).